jeugdprofessionals en hun beroepsvereniging verwacht mag worden dat zij in gesprekken met de overheid zelfsturing opeisen als vrijheid en verantwoordelijkheid van de beroepsgroep zelf. En dat houdt in: uitgaan van de beroepsstandaard, zaken zelf regelen en aangesproken worden als het niet goed gaat.
Het boek geeft professionals concrete handvaten voor hoe zij hun professionele ruimte kunnen ervaren, deze vervolgens in nauwe samenspraak met collega's kunnen inzetten en hierover verantwoording kunnen afleggen. Ook wordt in veel interviews terecht benadrukt hoe belangrijk de steun van werk- en opdrachtgever is: die geeft de professional idealiter daadwerkelijk de ruimte om naar eigen oordeel en inzicht te handelen en beslissingen te nemen. De bundeling van alle verschillende gesprekken heeft geresulteerd in een heel toegankelijk, gevarieerd en rijk boek!

Hoof, L. van, Jacobs, M. & Timmerman, Hans (2023)
Zoek het samen uit! In gesprek over professionele autonomie in de jeugdzorg.
Uitgeverij Adveniat, Baarn (160 pp., €17,99)

Een imposante migratiegeschiedenis

Door Bob de Raadt, freelance contextueel maatschappelijk werker, gastdocent Erasmus MC Academie, vadercoach, extern adviseur Veer-Krachtige Ouders, pastoraal counselor

In dialoog met mijn zoon van Youssef Azghari is een ode aan 'jedi en henna', die symbool staan voor (groot) ouders in Nederland met een migratieachtergrond en brengt waardering tot uitdrukking voor al hun opofferingen: eenzaamheid, geweld en oorlogen, ontberingen, armoede, machteloosheid, huiselijk geweld en de traditionele gezagsverhoudingen tussen ouder en kind, leven in Marokko-Algerije-Frankrijk-Nederland, heimwee, inburgeren, transities. Het

is een complexe interculturele migratiegeschiedenis, die boeiend verteld wordt in de vorm van een dialoog tussen vader en zoon. Dat we door de ogen van een Marokkaanse familie met zowel Marokkaanse als Algerijnse wortels de overgang naar een onbekend land te zien krijgen, maakt duidelijk hoe ingrijpend dat is. *In dialoog met mijn zoon* laat zien wat de impact is van oorlogen, grensconflicten, van leven onder een dictatuur, met analfabetisme, met armoede, werkeloosheid en beperkte huisvesting.
De dialoog tussen vader en zoon Azghari heeft de vorm van een soort meta-geschiedenis: over individuen en families, maar ook over gekolonialiseerde landen en hun bezetters, geweld, oorlogen, onderdrukking, discriminatie, armoede en vrijheidsdrang. Een dialoog over overleven, schaamte, onwetendheid, uitzichtloosheid, het verlies van een kind en hongersnood. Azghari vertelt over de migratie van sommige van zijn familieleden naar Frankrijk, hun werk in de mijnen en hun miserabele werkomstandigheden. En over de migratie naar Nederland: eerst naar Gouda en later naar Tilburg.
In een kleine 200 bladzijden neemt de schrijver ons mee door een imposante migratiegeschiedenis – de eigen familiegeschiedenis, die hij wil kennen en begrijpen. Het verhaal is van binnenuit verteld en door hun ervaringen te delen, wil Azghari begrip kweken voor zijn ouders en voorouders. Daar is hij uitstekend in geslaagd. *In dialoog met mijn zoon* is vlot geschreven en de historische context is soepel en interessant in het verhaal verwerkt. Iedereen die met migranten werkt, kan met dit boek belangrijke kennis opdoen en zou het moeten lezen. Gosse Koopmans heeft prachtige illustraties aan het vertelde toegevoegd. Van harte aanbevolen.

Azghari, Y. (2023)
In dialoog met mijn zoon – Over 100 jaar migratie.
Soest: Uitgeverij Boek-scout (198 pp., €21,50).

Sleutelvragen over trauma

Door Werner van de Vrede, redacteur Vakblad Sociaal Werk

De laatste decennia wordt steeds meer bekend over de grote rol van trauma in het ontwikkelen van psychiatrische problematiek. Waar men in het verleden de rol van trauma niet wilde erkennen, begint er steeds meer consensus te komen over de aanname dat aan, onder andere, psychoses, eetproblemen, hechtingsproblematiek, depressie, dissociatieve stoornissen en verslaving vaak traumatische gebeurtenissen ten grondslag liggen. Tussen de 25 en 75 procent van het psychisch lijden komt voort uit schokkende gebeurtenissen in de kindertijd of adolescentie, terwijl ongeveer 6 procent van de patiënten in de ggz een post-traumatische stressstoornis (PTSS) heeft. Vrijwel alle mensen met PTSS lijden daarnaast nog aan andere psychiatrische problemen. Dit geeft aan dat trauma veel meer omvat dan PTSS alleen. Het gaat te ver om alle psychiatrische problematiek te wijten aan trauma, maar de winst die te behalen valt bij het inzetten